

František S. s II. a III. žalovanými uzavrel darovaciu alebo inú smluvu, ktorou nehnuteľnosti jemu patriace prepustil II. a III. žalovaným. Žaloba tedy podľa tohoto prednesu nie je napádacou žalobou, alebo žalobou, založenou na odňatí uspokojovacieho základu veriteľov bezoplatnou smluvou, ale žalobou, ktorou žalujúci nároky Františka S. priamo uplatňujú proti II. a III. žalovaným. Nejde tedy o uplatnenie bezúčinnosti smluvy voči veriteľom, ale o uplatnenie nárokov dlžníka voči tretím osobám.

K uplatneniu takéhoto nároku dlžníka má veriteľ aktívnu legitimáciu len vtedy, jestli právo dlžníka exekučným poradom zabavil a v exekučnom pokračovaní si nadobudol právo k uplatneniu nároku.

Žalujúci si preto v dovolacej žiadosti bezúspešne sťažujú, že odvolací súd neprávom pominul ich dôkazy, ktorými chceli dokázať skutkový základ právneho nároku Františka S. voči II. a III. žalovaným, a že porušením materiálneho právneho pravidla zamietol žalobu na tom základe, že žalujúci by boli oprávnení žalobný nárok uplatňovať len vtedy, jestli by boli poradom exekúcie nadobudli právo k uplatneniu tohoto nároku.

Pokiaľ dovolacia žiadosť vedľa oboznámených už vývodov obsahuje zmienku aj o tom, že žalujúci sú oprávnení nárok Františka S. na povinný diel po otcovi voči II. a III. žalovaným uplatňovať, Najvyšší súd podotýka len to, že žaloba neobsahuje také skutkové prednesy, a ani neobsahuje žalobný petit, z ktorého by sa dalo vyvodiť, že žalujúci chcú uplatňovať nárok Františka S. na povinný diel. K tomu by bolo v prvom rade potrebné, aby označili peňažnú sumu povinného dielu a poskytli dáta o vypočítaní tohoto dielu. Po tejto stránke nemožno sa zaoberať s nárokom žalujúcich už z dôvodu nedostatočného konkretizovania žalobného nároku.

Z týchto dôvodov bola dovolacia žiadosť ako neodovôdnená zamietnutá.

Čís. 15249.

Do rozhodnutí o tom, zda nemanželský otec jest vůbec oprávněn se svým nemanželským dítětem se stýkatí, je dovolací rekurs přípustný. Pochybení při řešení této otázky nezakládá nezákonnost.

(Rozh. ze dne 3. června 1936, R I 572/36.)

Nemanželský otec učinil poručenskému soudu návrh, aby byl soudně upraven jeho styk s nemanželskou dcerou, resp. aby mohl tuto svoji nemanželskou dceru k sobě občas pozvatí. Nižší soudy návrh zamítly. Odvolací soud proto, že nemanželský otec nemá dle zákona nároku na upravení styku se svým nemanželským dítětem.

Nevyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle čl. V č. 2 zákona ze dne 11. prosince 1934 č. 251 Sb. z. a n. není proti rozhodnutím druhé stolice o úpravě styků rodičů s dětmi dalšího opravného prostředku. Leč v projednávaném případě nejde o úpravu styků rodičů s dětmi, nýbrž o to, zda nemanželský otec má vůbec právo se svým nemanželským dítětem osobně se stýkati. V této otázce jest proto dovolací rekurs přípustný. Nelze mu však vyhověti. Jde o dovolací rekurs proti srovnalým rozhodnutím nižších soudů ve smyslu § 46, odst. 2 zákona č. 100/31 Sb. z. a n. podaný pro nezákonnost. Podle čl. V č. 1 zákona č. 251/34 jest nezákonným takové opatření nebo usnesení, které se přiči jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona, jehož bylo nebo mělo býti na případ užito. Otázka, zda nemanželský otec má vůbec právo na styk s nemanželským dítětem, není v zákoně jasným a nepochybným způsobem vyřešena a nejde proto o nezákonnost.

Čís. 15250.

Zanikl-li směnečněprávní nárok, musí směnečný věřitel tomu, kdo uhradil směnečný dluh, vydati vše, co bylo dáno k zajištění směnečného dluhu, tedy i postoupiti zpět pohledávky postoupené k zajištění dluhu.

(Rozh. ze dne 3. června 1936, Rv I 1762/34.)

Žalobkyně přednesla, že jí žalovaná firma poskytla v roce 1932 úvěru až do výše 10.000 Kč. Jako zajištění dala žalobkyně 2 depotní směnky po 5.000 Kč, dále podílní listinu jednoho peněžního ústavu R. nom. 10.000 Kč a postoupila pohledávky dohromady více než 19.000 Kč. Dne 2. ledna 1933 učinila žalovaná obě shora jmenované depotní směnky dohromady 10.000 Kč splatnými k 1. dubnu 1933 a předala je určité spořitelně. Poněvadž žalující musí směnky u této spořitelny vyplatiti a částečně také již je vyplatila, je úvěr u žalované firmy vyrovnán a zbývá ve prospěch žalobkyně ještě částka 290 Kč. Po zahájení vyrovnání a konkursu o jmění žalované firmy byl vyrovnací správce a také správce podstaty vyzván, aby zpět postoupil postoupené částky ve zbytku 13.522 Kč, poněvadž žalobkyně má proti konkursní podstatě pohledávku 290 Kč, a dlužníci postoupení nesmějí žalobkyni následkem cesse zaplatiti. Poněvadž správce konkursní podstaty odepřel tak učiniti, domáhá se žalující firma výroku, že žalovaná jest povinna postoupené jí pohledávky zpět postoupiti. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, v r c h n í s o u d z těchto důvodů: Žalovaná vytýká, že prvý soud ve vyplacení smének akceptantkou, žalobkyní, spatřuje liberování žalované od dluhu, kdežto závazek žalované vůči oné spořitelně ze žíra dále trval, dokud spořitelna žalovanou ze závazku směnečného nepropustila. Po té stránce bylo zjištěno, že žalující firma obě směnky